

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

De Consentione in opinionibus. n. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Verum sicut Diuinus hic amor multum confert ad vnionem, ita e contra sui ipsius Amor (vt idem B. P. affirmat) grauissimus huiusvnionis & boni vniuersalis est hostis. Quam vero perniciofa sit & ab omnibus vitanda hæc vnionis tinea, vel ex eo colligitur quod in magnum proximorum damnū vergat, quorum æterna salus, quæ post propriam perfectionem & salutem nobis vt finis proponitur, sine hac charitate & perfecta in omnibus coherantia difficillimè procurari poterit; Et vt omittamus ea quæ huius rei gratiã in nostris legibus & instructionibus toties inculcatur, hæc ad hanc messem spectantia ab vtu quotidiano cognita breuiter adijciam. Noui multos Catholicos, eosque prudentes, noui multos Dominico gregi nondum aggregatos, à fide tamen & pietate non auersos, qui nobiscum potius tractare quam cum cæteris ob id potissimum se malle fatentur, quoniam in iudicijs cõsentionem, in consilijs pulchram quandam inter nos harmoniam percipiunt, & ideo tutius se, sibi, suisque rebus, tam caducis quam in æternum manuris conlulturos existimant, si sub firmis huiusmodi, & quasi à Deo stabilitis, vt putant, auspicijs gubernentur: Nec desuere Hæretici, alioquin cordati, qui iisdem rationibus ducti asserere non dubitarunt, si vnquam contingeret vt Papistæ fierent se cum nostris solummodò actiuos: Huius prædictionis felicem euentum multorum probat cõuersio nostrorum operã per Dei gratiam procurata. Sed illud est maximè admirandum quod nostræ Societatis homines à pluribus Catholicis penitus ignotis, nullaque profus prior intercedente cõsuetudine, per solam speciem exteriorem dignoscantur, nempe per modestiam, Religiosam conuersationem, colloquia sale conditã, per Sacrosanti sacrificij vni-formem celebrationem, & aliã huiusmodi indicia: vt verissimum sit illud B. P. Nostræ Elogium, conformitatem scilicet nobis tum in interioribus tum exterioribus esse valde necessariam. Missis exterioribus, quæ per se nota sunt, & (si interna salua ac sana sint) à rectitudine vix aut raro deuiant, hæc de interioribus intimanda iudicant.

XIV. Non vos latet quam medullitus mentes nostras penetrare & possidere Deo-
 re debeat illa Beati Pauli ad Timotheum exhortatio, quã monet, vt *fidelem-
 sermonem, doctrinam sanam, verbum irreprehensibile* amplectatur. Certè *ntione in
 nisi mea me fallat opinio* *verbum hoc irreprehensibile*, non tam Beatissi-
 mo Timotheo, talis tantique Magistri discipulo, & Dei spiritu edocto fuit *opinionibus.*
 necessarium, quam nobis hic laborantibus, vbi lux veritatis densissimis te-
 nebris obuoluitur, nè videlicet, (vt asserit idem Apostolus) *velut paruuli stu-*
tuemus & circumferamur omni vento Doctrina, in nequitia hominũ, in astu-
tia ad circoventionem erroris. Scitis quot nouitates, suspiciones, vanitates, erro-
 res, offendicula, nonnulli circa Hæreticorum Ecclesias frequentandas, concio-
 nes audiendas, & prophanum illud infidæ fidelitatis iuramentum (sparserint;
 scitis præterea quam libenter quidam alij quosdã ex nostris harum macularum
 vnã vel alterã cõspargere voluerint, adeo vt ij qui talibus imposturis impete-
 rantur nõ sine difficultate & molestia sese ab illis extricare potuerint; Et verosi-
 mile est qualdam suspiciones circa iuramentũ illud in quas domestici quidam

1609.

adducti sunt fuisse subortas, vel ex amore amicorum inordinato, vel potius ex præcipiti, & minimè approbata eorum commiseratione, nè suis spoliarentur facultatibus, vel certè verbis incautè dictis quæ ad prauum sensum poterant detorqueri. Absit autem à nobis vt aliter hominibus placere studeamus, quàm honor *Iesu Christi*, & inuicta veritas præmonstant, *si hominibus placerem* (ait Apostolus) *Christi seruus non essem*. Quocirca (Patres fratresque dilectissimi) cum Regnum hoc afflictissimum innumeris abundet corruptelis, & diuersæ insidiæ nobis tendantur, omniumque oculi & aures in nos potissimum conuertantur, ita in omnibus (præsertim in doctrinæ sanæ puritate seruanda) exhibeamus nosmetipsos sicut *Dei Ministros*, vt vniuersis ad salutem æternam via plana præparetur, amicis calcar ad iter alacriter arripiendum addatur, inimicis nullum obijciatur offendiculum. Et vt hoc quod ad doctrinam pertinet facilius exequamur, pauca adhuc atexam, nè fortè subrepat inter nos iudiciorum diuersitas, quæ fraternam violet vnionem, & debitam minuatur subordinationem. Obsecro igitur vos, & secundum eam potestatem quæ mihi omnium indignissimo concessa est, fraternè moneo, vt quæ vel à Sede Apostolica, vel à Patre Nostro Generali statuta & stabilita sunt, nobisque in hoc emporio negotiantibus commendata, integra prorsus & inuiolata ab omnibus seruentur, neq; vlli nostrum liceat illas aut alias id generis præscriptiones, à propria & germana significatione ad peregrinos & sinistros sensus inflectere. Ab alijs verò paradoxis, nouisque dogmatibus quæ magni momenti sunt & singularitatem sapiunt, & quæ deprauatis hisce temporibus magis ac magis disseminantur, omninò cauendum est, nec vltius in ijs progrediendum quàm à tribus vel pluribus (si commodè fieri possit) ex grauioribus & doctioribus Patribus maturè rem totà perpendentibus permittitur & cõprobatur. Hinc profectò sperandũ est, vt sicut hactenus per hanc agglutinationem affectuũ & sententiarũ pro *Dei gloria* amplianda conspirantiũ res nostræ, licet initio parca, à *Deo* tamen secundatæ iam immensum creuerint, ita in posterum *Deo* iisdem pijs conatibus fauente, nobisque eandem morum similitudinem *Deo* nostroque Instituto consonam prosequentibus minimè dilabantur.

De oratione.

XV. Iam verò vt de oratione aliquid dicam; nemo est qui nesciat, quantopere nobis in agone, licet gloriolo, periculoso tamen, certantibus, flagrans ac sedulum requiratur orationis studium; Quo nempè hinc necessitates, miseriae, defectus fragilitatis humanæ perspicuè cernimus, illinc *Dei* clementiam ad subueniendum paratissimam confidenter intuemur, quo etiam diuinam eius sapientiam de rebus gerendis consulimus qui non fallit, eius imploramus auxilium qui implorantibus dexteram porrigit, quo etiam eius confortium affectamus à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera; quo deniq; ad eius amorem citius inflammmamur, ex quo tanquam ex vberissimo omnium bonorum fonte bona omnia dimanant, & de quo (vt ait *B. Gregorius*) est singulare mandatum, quia quidquid præcipitur in sola caritate solidatur, nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non maneat in radice caritatis. Quid plura? Cùm tantis iactemur fluctibus, tantis premamur angustijs, tot

cruemur